

[Freddy Madsen.]

folkeskolen. Det ligger i direkte forlængelse af nedsættelsen af lektionslængden, og med bloktilskudsordningen ved vi, at mange kommuner vil gå ned på lovens minimumsgrænser, som ligger 2-4 ugentlige lektioner under de nugældende. Samlet betyder det en forringelse på grund af færre og kortere lektioner på samlet 22,5 pct. af undervisningstiden i forhold til det, der ellers var teksten i den nugældende lov, og som vil slå igennem i de kommuner, der har ligget på og også fremover vil søge ned imod minimumstallene. Vores ændringsforslag vil betyde en forøgelse af den ugentlige undervisningstid på alle klassetrin, og vi vender os imod, at kommunerne skal kunne bevæge sig ned under disse tal. Vi har som udgangspunkt taget den maksimale undervisningstid i den nugældende lov, inden man forkortede lektionslængden, men altså efter indførelsen af 5 dages ugen. Vi ønsker ikke at genoplive en diskussion på nuværende tidspunkt om, hvorvidt 50 eller 45 minutter er den bedste lektionslængde, men mener, at det afgørende er den samlede tid, som er til rådighed til undervisning. Det er en konsekvens af vores ændringsforslag, at man lokalt i de enkelte kommuner indretter sig med kortere eller længere lektioner, når blot det ikke berører den samlede undervisningstid i væsentlig grad.

Vores ændringsforslag om ugentlig undervisningstid vil, hvis det vedtages, gøre det klart for alle, både for elever, lærere og forældre, at nu er udhulingernes tid forbi, og at man nu har muligheder for det, som alle har talt om, at fagene kan styrkes og bringes i overensstemmelse med den tekniske, videnskabelige og pædagogiske udvikling. Vores ændringsforslag om en gennemsnitlig klassekvotient på 20 og en maksimal på 24 elever svarer til det faktiske gennemsnit i øjeblikket og til den maksimale i realafdelingen ifølge den nugældende lov.

Vores ændringsforslag om rammer for forbruget af lærerlektioner pr. elev vil betyde, at der lægges større vægt på delektioner og støttelærerordninger i de første klasser og til gengæld ikke bruges så meget til holdundervisning på de ældste klassetrin.

Vores ændringsforslag præmierer altså de skoler, som vil forsøge at gå bort fra delingen i de ældste klasser og til gengæld gøre en

øget indsats over for hver enkelt elev på de yngste klassetrin.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at de kvotienter, der regnes med i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, end ikke vil give mulighed for opfyldelsen af den normalttimeplan, som har været forelagt undervisningsudvalget. F. eks. bygger lovforslaget på 15 plus 5 lektioner i første klasse som norm, mens normalttimeplanen regner med 18 plus 5 timer. Måske kan ministeren allerede her redegøre for, hvor man har tænkt sig at få de 3 manglende lektioner fra.

Vores ændringsforslag vil betyde øget lærerbehov, men til dem, der måske vil hæfte sig ved denne side af sagen, kan jeg sige allerede nu, at det er ikke os, der i år afviser 3.000 ansøgere til lærerseminarierne og indskrænker antallet af optagne med små tusinde for at spare på lærerseminarierne. Hvis folketinget er interesseret i det, kan der ske visse forbedringer og samtidig ske en afvikling af lærermangelen.

Men vi anser som sagt det foreliggende lovforslag selv med de forbedringer, som vi erkender er kommet til hen ad vejen, for at være et led i den systematiske nedskæring, der foregår af uddannelserne på alle mulige områder, og som specielt på nuværende tidspunkt retter sig mod folkeskolen. Vi finder det særlig katastrofalt, fordi forudsætningen for at udvikle også vores samfund netop går igennem, at vi også er villige til at foretage de investeringer i folkeskolen, også som en første forudsætning for at sikre, at man kan overvinde den sociale skævhed, der er så udpræget i hele vores uddannelsessystem. Det er her, det begynder. Det, man laver her, vil på ingen måde kunne løse de problemer, og derfor kan vi ikke medvirke, men vil som sagt naturligvis tage stilling til de enkelte ændringsforslag ud fra, hvad vi anser for bedst muligt.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne har ikke været direkte inddraget i de forhandlinger, som har været ført om det forlig, der nu foreligger, og da vi endelig blev indbudt, var det vist klart for alle, at der ikke var mange kommaer at rette. Det skal vi nu græde tørre tårer over, for det er et spørgsmål, om vi ville have befundet os særlig godt sam-